

การเสียชีวิตเนื่องจากการเก็บ Sea Urchins ในน่านน้ำ Maine, 1993

ในระหว่างปี 1992 - 1993 มีผู้เสียชีวิตเนื่องจากการดำน้ำเพื่อลงไปเก็บ Sea Urchins ในน่านน้ำ Maine 6 ราย จำนวน 2 ราย เสียชีวิตในปี 1992 และ 4 ราย เสียชีวิตระหว่างเดือนสิงหาคม - พฤศจิกายน 1993, The Maine Department of Marine Resources, the U.S. Coast Guard, the Office of the Chief Medical Examiner in Maine, and the Occupational Safety and Health Administration (OSHA); ได้ทำการสอบสวนผู้เสียชีวิต 4 ราย ในปี 1993 พบว่า มีสาเหตุจากการจมน้ำตาย และได้รายงานผลการสอบสวนผู้เสียชีวิตแต่ละราย ดังนี้ คือ :-

รายที่ 1 : 19 สิงหาคม นักประดาน้ำชายที่มีประสบการณ์การดำน้ำ วัย 52 ปี ในขณะที่หมอกลงจัดได้จอดทอดสมอเรือเพื่อดำลงไปเก็บ Sea Urchins เขาขาดอากาศช่วยหายใจภายหลังที่ดำลงไป 1 ชั่วโมง ขณะที่อยู่ในน้ำและได้ร้องขอถึงอากาศจากหน่วยช่วยเหลือบนเรือเล็กลาดตระเวน, หน่วยช่วยเหลือและนักประดาน้ำคนอื่น ๆ ไม่สามารถมองเห็นเขาได้ และพบว่าประมาณ 30 นาที หลังจากนั้นเขาจมน้ำตาย การช่วยเหลือโดยปั๊มหัวใจ (CPR) ไม่สามารถช่วยเขาได้

รายที่ 2 : 31 สิงหาคม นักประดาน้ำชายที่มีประสบการณ์การดำน้ำ วัย 22 ปี ได้จอดเรือขณะที่มีพายุฝนในบริเวณอ่าว เพื่อซ่อมแซมเรือที่ใช้ในการเก็บ Sea Urchins ในระหว่างที่ซ่อมเรือ กรรเชียงเรือแตกและถูกน้ำพัดพาไป เขามจมน้ำขณะที่กำลังว่ายน้ำไปเอากรรเชียงเรือกลับคืนมา ร่างของเขาถูกพบเมื่อ 3 สัปดาห์ต่อมา

รายที่ 3 : 7 กันยายน นักศึกษาวิทยาลัย วัย 24 ปี ซึ่งเพิ่งผ่านการอบรมหลักสูตรการดำน้ำ (a basic scuba diving certification course) เขาพยายามดำน้ำในทะเลน้ำเค็ม และในสภาพอากาศที่ดีพอใช้เป็นครั้งแรก เพื่อเก็บ Sea Urchins ในน้ำลึก 30 ฟุต ในนาที่ที่เขาเริ่มดำน้ำ ผู้ช่วยเหลื่อมองไม่เห็นฟองอากาศขึ้นจากน้ำ นักประดาน้ำคนอื่น ๆ ที่อยู่บนเรือและในน้ำ ไม่สามารถมองเห็นการขอความช่วยเหลือจากเขาได้ พบว่าเขาจมน้ำตายใน 20 นาทีต่อมา การช่วยเหลือ CPR ไม่เป็นผลสำเร็จ ต่อมา OSHA ให้ความเห็นว่าเจ้าของเรือ ผ่าฝืนเกี่ยวกับมาตรฐานความปลอดภัยในธุรกิจประดาน้ำ

รายที่ 4 : 3 พฤศจิกายน ชายวัย 52 ปี ที่มีประสบการณ์ดำน้ำน้อยกว่า 2 สัปดาห์ ได้ดำน้ำเก็บ Sea Urchins ในทะเลเปิดที่มีคลื่นลมแรง เมื่อขึ้นมาจากน้ำและพยายามที่จะแก้ปลดเชือกที่ติดกับแนวหิน คนอื่นที่อยู่บนเรือไม่สามารถช่วยเขาได้ เนื่องจากเรือมีขนาดใหญ่ ทำให้ควบคุมยากเมื่ออยู่ในน้ำตื้น นักประดาน้ำและคนอื่น ๆ ในน้ำ ไม่ได้รู้ถึงสถานการณ์นั้น ประมาณ 20 นาที ต่อมาพบว่าเขาจมน้ำตาย พยายามให้การช่วยเหลือ (CPR) ไม่เป็นผลสำเร็จ OSHA ได้ให้ความเห็นว่า เจ้าของเรือละเมิดเกี่ยวกับมาตรฐานการดำน้ำเรือประดาน้ำ

หมายเหตุ บทบรรณาธิการ MMWR

อุตสาหกรรมการประมง เป็นอาชีพที่มีอัตราการตายจากการประกอบอาชีพสูงในสหรัฐอเมริกา (1) อลาสก้า ระหว่างปี 1991 - 1992 อัตราตายเฉลี่ยของแรงงานที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมการประมง เป็น 200 ต่อคนงานแสนคน/ปี อัตราตายของแรงงานที่ประกอบอาชีพอุตสาหกรรมจับสัตว์น้ำประเภทมีเปลือกหุ้ม [Shellfish fishery] เท่ากับ 530 ต่อคนงานแสนคน/ปี เปรียบเทียบระหว่างปี 1993 ใน Maine, อัตราตายของอุตสาหกรรมการเก็บ Sea Urchins เท่ากับ 278 ต่อคนงานแสนคน ระหว่างปี 1980 - 1989 อัตราตายเฉลี่ยของการได้รับบาดเจ็บจากการประกอบอาชีพใน Maine เท่ากับ 7.6 ต่อแสนคน/ปี (1) แม้ว่าจะมีเรือประมงจับ Sea Urchins มีประมาณ 10 % ของเรือประมงทั้งหมด แต่สัดส่วนของการสูญเสียเรือประมงใน Northern New England มีถึง 25 % ของเรือที่ออกทั้งหมด [U.S. Coast Guard Marine Safety Office, Portland, Maine, Unpublished data, 1994]

การเพาะเลี้ยง Sea Urchins ในเชิงพาณิชย์ ใน Maine เริ่มเมื่อปี 1987 และเพิ่มเป็น 2 เท่า ระหว่างปี 1992 - 1993 เนื่องจากความต้องการปริมาณเพิ่มขึ้น ในปี 1993 นักประดาน้ำ จำนวน 1,439 คน ได้รับอนุญาตให้ลงไปเก็บ Sea Urchins ในน้ำ Maine และสามารถเก็บไขได้ประมาณ 30 - 40 ล้านปอนด์ โดยทั่ว ๆ ไป การเก็บ Sea Urchins จะเก็บด้วยมือของนักประดาน้ำที่อาศัยเครื่องประดาน้ำช่วย Sea Urchins ที่ขายได้ราคาดีที่สุดในตลาดคือ Sea Urchins ที่อาศัยอยู่บริเวณแนวหินในน้ำลึกน้อยกว่า 30 ฟุต ไขที่คุณภาพสูงที่สุดคือ ไขที่เก็บในฤดูหนาว ในน้ำตื้นเหนือแนวหินเป็นอุปสรรคที่เกิดขึ้นได้บ่อย ๆ กับนักประดาน้ำที่จะต้องพบกับกระแสน้ำและคลื่นที่พัดแรง สภาวะนี้มีรายงานแจ้งไว้ว่าเป็นอันตรายของอุตสาหกรรมการเก็บ Sea Urchins ในน่านน้ำ Maine โดยเฉพาะกับนักประดาน้ำที่ไม่มีประสบการณ์และผู้ที่ไม่มีประสบการณ์และไม่คุ้นเคยกับอุปสรรคในการเดินเรือในทะเลที่มีคลื่นและลมแรง [U.S. Coast Guard Maine Safety Office, Portland, maine, unpublished data, 1994.]

ตามที่มีรายงานผู้เสียชีวิต 4 ราย ในปี 1993 หน่วยยามชายฝั่งของสหรัฐอเมริกา ประมาณว่ามีเหตุการณ์ 5 ครั้ง ที่สามารถช่วยเหลือนักดำน้ำให้รอดตายได้ ด้วยการค้นหาอย่างสุดความสามารถ โดยหน่วยงานรัฐ ตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ที่มีการใช้เครื่องบินช่วยในการบอกตำแหน่งของนักประดาน้ำ ทั้งนี้ เพราะมีการใช้เรือเพียงลำเดียว แต่นักประดาน้ำหลายคนที่ยกย้ายกันทำงาน ดังนั้นเมื่อมีอันตรายเกิดขึ้น นักประดาน้ำ จะไม่สามารถที่จะเรียกร้องขอความช่วยเหลือจากเรือช่วยเหลือ หรือจากนักประดาน้ำคนอื่น ๆ ได้ การที่มีประกาศนียบัตรผ่านการฝึกดำน้ำเพื่อความผ่อนคลายเบื้องต้น อาจจะไม่ใช่เพียงพอสำหรับนักประดาน้ำใหม่ ๆ ในการที่จะไปประดาน้ำเพื่อการเก็บ Sea Urchins กฎหมายใน Maine มีการบังคับให้รัดกุมมากขึ้นต้องผ่านการฝึกอบรมอย่างเข้มข้นมากขึ้น และมีประกาศนียบัตรรับรองสำหรับนักประดาน้ำที่เก็บ Sea Urchins โดยเฉพาะ

ดังนั้นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตในการดำน้ำหา Sea Urchins จะต้องได้รับประกาศนียบัตรในการฝึกอบรมดำน้ำหรือการประมงมาก่อน OSHA ได้ออกกฎข้อบังคับให้เรือทุกลำที่จะออกหา Sea Urchins จะต้องมียกประดาน้ำสำรองอยู่ประจำคอยช่วยเหลืออีก 1 คน อยู่บนเรือในระหว่างที่นักประดาน้ำคนอื่น ๆ อยู่ในน้ำ และจะต้องได้รับการฝึกอบรมในเรื่องของการช่วยชีวิต (CPR) นอกจากนั้นนักประดาน้ำแต่ละคนจะต้องสามารถติดต่อกับเรือและนักประดาน้ำอีกคนได้ กรณี 2 ราย ที่ได้อธิบายไว้ในรายงานนี้ [รายชื่อที่ 3,4] ได้กระตุ้นให้ OSHA ใช้เป็นแนวทางในการวางมาตรฐานความปลอดภัยเกี่ยวกับการทำประมง Sea Urchins เป็นครั้งแรก โดยออกคำสั่งแก่เจ้าของเรือทั้งสองลำให้นำไปปฏิบัติ

References

1. CDC. Commercial fishing fatalities-Alaska, 1991 - 1992, MMWR 1993 ; 42 : 350 - 1, 357-9.
2. NIOSH. Fatal injuries to workers in the United States, 1980-89 : a decade of surveillance. Cincinnati : US Department of Health and Human Services, Public Health Service, CDC, 1993.

แปลและถอดความโดย นางแสงโฉม เกิดคล้าย
นายแพทย์วิชัย เอกพลากร
กลุ่มงานระบาดวิทยาสิ่งแวดล้อม
กองระบาดวิทยา

จาก: - : Fatalities Associated with Harvesting of Sea Urchins - Maine, 1993 ใน MMWR, April 8, 1994 Vol. 43/no.13,P. 235 - 242.